ನಮ್ಮ ಐಎಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

Sreenivas C.V. (9)

(1) ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧ

Don't write anything this margin

ಡಾ|| ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ಹಾದ್ಯಂತದ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ 'ಬೆಟ್ಟ'ವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ 'ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಸವಾಲಾಗಿರುವಂತ ದಿಟ್ಟತನದ' ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸಿದ ಮಾನವ ಜೀವವೊಂದರ 'ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧದ' ನೈಜ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಕಾರಂತರು ಕಾದಂಬರೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪೀಠಿಕೆ? ಕಾರಂತರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು?

'ಮಾನವನ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಲಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತ' ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದು ಬೆಟ್ಟವು 'ದೈವದಂತೆ' ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕಾಡುಮರಗಳ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯ 'ಹುಲ್ಲುಗರಿಕೆ'ಯಂತೆ ನಗಣ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ದುರ್ಗಮವಾದ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಸಿರುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಮಾಡಿದ ಅತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು; ಕೃಷಿಕನೊಬ್ಬನ ವೀರಗಾಥೆಯಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನೆ ಬಿಡಲಾಗದ ಬಂಧವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಮಾನವಾಗಿ?

ಕಾಡುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ತೋಟ ಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ಎಂದು ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 'ಹೊತ್ತ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ....? ಇಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ದಿನ ಈ ಹೊಂಬಾಳ ಮರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡುವುದು ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದರಿಂದ ನೂರಾರು ಬಾಯಿಗಳು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ಅನ್ನ ತಿಂದದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ? "ಬದುಕುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ" ಎನ್ನುವ ನಿಸರ್ಗದ ಜೊತೆ ಅವರ "ಲೇವಾದೇವಿಗೆ" ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

NAMMA IAS ACADEMY

Scanned by CamScanner

ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಲಿಯ ಉಗುರುಗಳು, ಆನೆಗಳು ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುವುದು, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಂತೆ ಕಾಡುವ ಜ್ವರದ ಗೆಡ್ಡೆಯ ನೋವುಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಛಲವನ್ನು ತುಂಬಿ ಅವರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಲು ಸಹಾಯಕವಾದವು.

"ಎತ್ತರದ ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಯನ್ನೇರಿದರೆ... ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ಹಿಗ್ಗು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ನನ್ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವನ್ಯಾರು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನೂರು ಕೆರೆಯ ಜನರನ್ನು ಉಳಿಸಿದಂತೆ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ" ಈ ಮಾತು ನಿಸರ್ಗದ ಜೊತೆಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಮೂಲಕ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರ ವಿಜಯವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೂ ಹೌದು, ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಮೇಲು ಹೌದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ 'ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವ' ಎಂಬುದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕೆಎಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

(೩) ಕಾರಂತರ ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸಂವೇದನೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ.

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ ना लिखें)

ಹಿಂದಿ ಶಬ್ದ ಬಳಕೆ ಬೇಡ

ವಿಶಾಲ ಅರಣ್ಯದ ನೀಳ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗನ ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಬೆಟ್ಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ 'ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಿ ನಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತನ'ದ ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸಿದ ವರ್ಣನದ 'ಜೀವ'ವೊಂದರ [illegible] ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾರಂತರು ಕಾದಂಬರೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಕವಿ ಪರಿಚಯ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ)

'ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ'ನಂತೆ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸೂರೆಗೊಂಡು 'ಬಾಳು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಬಾಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಾಧನಗಳೂ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ' ಎಂಬ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ

ಮಗನಿದುವಾದ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಸನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಹುಲಿಯ ಉಪದ್ರ, ಆನೆಗಳ ತುಳಿತ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೀರುಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುವುದು 'ಜ್ವರದ ಗಡ್ಡೆ'ಯಂತಹ ಸಾಲು ಸಾಲು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದರು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಅಭಿಮಾನವೆಂದರೆ 'ಎಂಥಾ ಊರೇ ಇರಲಿ! ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಅವರವರ ಊರೇ ಸ್ವರ್ಗ ಆ ಅಭಿಮಾನ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಯೇ' ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ 'ಬಾಳು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ' ಎಂಬ ಜೀವನ ದರ್ಶನವಿದೆ

(ಪದಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಬೇಡ)

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಾರಾಯಣನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಊರಿಗೆ ಬಾರದ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ದುಃಖಿಸುವ ಶಂಕರಿಗೆ 'ಬಾರದ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ [illegible]ವುದಕ್ಕಿಂತ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ' ಎನ್ನುವ

(ದಂಡಿ)

Scanned by CamScanner

– ಎನ್ನುವ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರ ಪಕ್ವವಾದ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ

"ನಾನು ಮತ್ತು ಶಂಕರೀ ಬಂಡೆಗಳಿಗೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಸಾವು ಸ್ವರ್ಗವೇ! ಆದರೆ ಯಮನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಜತೆಗೆಟ್ಟ ಜೋಡಿ ಎಳೆಯುವುದಾದರೆ ಆಗ ಉಳಿದವರ ಪಾಡೇನು" ಎಂಬ ದುಃಖದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಬಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಬಿಸ್ಕಿಟೊಬ್ಬರು ಜೊತೆಂತುಕ್ಕಂತೇ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಂಬುದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ

ಕಾಯಿಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೋಟಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ಎಂದು ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 'ಬದುಕುವುದು ಹೊನ್ನಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ' ಎಂಬ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರದು.

ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು 'ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಬದುಕಿದ ಮೇಲಲ್ಲವೇ ವೇದಾಂತದ ಸಾರ, ಬದುಕುವುದಕ್ಕೇ ಮೊದಲು ವೇದಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ'

"ನೂರಾರು ಸಾವಿಗೆ ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂದವ ಹೆದರಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಂದವನು ಬದುಕಬಲ್ಲ" ಇಂತಹ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಾವು ಆಲದ ಮರದಂತ ಚೈತನ್ಯ ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಬಿಳಲುಗಳಾದ ತನ್ನ ಬಡಸಾಥಿಗಳಿಗೂ ಜೀವನ ಸಾರ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಹೀಗೆ ಸ್ವೈಜ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಔದಾರ್ಯಶೀಲ, ಜೀವನ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಇಂತಹ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಹಬ್ಬಿದ ಜೀವ ಕಾದಂಬರಿಯು ಜೀವನ ದರ್ಶನದ ಮಹಾನ್ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾಗಿದೆ

Scanned by CamScanner
Scanned by CamScanner

ನಮ್ಮ ಕೆಎಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

(3) ಒಡಲಾಳ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತು ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಹಸಿವು

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ ना लिखें)

ಒಡಲಾಳ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿರುವ ಯು. ಆರ್. ಅನಂತ ಮೂರ್ತಿಯವರು 'ಪಾಲನೆಯನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ತಿಳಿವಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ಒಡಲಾಳ' ಎಂದಿರುವುದು ಮತ್ತು ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರ ಕಾದಂಬರಿಯು ಕೀಳೋನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ಹಸಿವಿನ ಒಡಲಾಳನ್ನು ಕಂಡ 'ಒಡಲಾಳ' ಎಂದಿರುವುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 'ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಹಸಿವೆ' ಕೇಂದ್ರವಸ್ತು ಎನ್ನುವುದರ ಸಂಚಿತನ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ.

'ಸಾಕು+ಅವ್ವ' ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥ ನಾಮವು ಸಾಕವ್ವನ ಪಾಲನೆಯ ಗುಣದ ಸಂಕೇತವೇ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಳಿಗಾಗಿ ಸಾಕವ್ವ 'ಬಾ...ಬಾ...ಕೊ...ಕೊ...' ಎಂದು ಹಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡುವುದು 'ನನ್ನ ಕೋಳಿ ತಿಂದವರ ಮನೆ ಮುನ್ನಾಗ್ಲೀ.....' ಎಂದು ಧೂಳು ಬಾರಿಸುವುದು ಇಡೀ ಸಾಹವಾಸವುದು ಪಾಲನೆಯ ಪ್ರತೀಕವೇ ಆಗಿದೆ.

ಕಾಳಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ 'ಕಾಡಿ ಮತ್ತು ಕಡಲೆ ಪುರಿ' ಕೊಟ್ಟಾಗ 'ಮೂರು ಪುರಿಯ ತಗದು ಅಕ್ಕನವರ ಕಾಸಿನಾ ದುಂಡಿಬ್ಬು ನಾಕು ಪುರಿ ತನ್ನ ಬಾಯ್ಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಗೌರಿ ತನ್ನ ಅವ್ವನ ಉಡಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೊಡು' ಎನ್ನುವುದು.

('ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೂ ಗಂಡ್ಸು ಮಕ್ಳು ಕಟ್ಟರಲ್ಲದು ಗೇದು ಸಾಂಕಾಬಿಟ್ಟಿಕನ್ಲೇ ಭಾಂದತಿ" ಎನ್ನುವುದು ಶಿವನ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆ 'ಅದೆ ಕಾನಮ್ಮನೆಯತ್ತ ನನ್ನವ ನನ್ನಾತ್ತಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಕವ್ವನ ಕುಟುಂಬದ ಎದ್ದಾರ ಸೂತ್ರವಾದ ಪಾಲನೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕವಿಯ ಬಗ್ಗೆ 2 ವಿಮರ್ಶಕರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ

Scanned by CamScanner

'ದಲಿತ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಮನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು" ಎನ್ನುವುದು 'ಕಾಳಿನಾಲಿಗೆ ಹಬ್ಬಿನಂತೆ ಹಬ್ಬುತ್ತ ನಿಕ್ಕಿದು ಮಾಡುದು' ದಲಿತರ ಹಸಿವಿನ ಆಕ್ರಂದನ ಮುಗಿಲುಮುಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ

ಇದರ ಹಸಿವು ಎಂಥದ್ದೆಂದರೆ 'ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂದು ಮುಗಿಸ್ತಾರೆ' ಇದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವರು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ಸಾಹುಕಾರ ಎತ್ತಪ್ಪನವರು 'ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗ ಬೆಂಕಿ ಇರೋ ಈ ರಾಕ್ಷಸ ಜನ ತಿಂದರೂ ಸಾಲ್ದು" ಇವರ ಹಸಿವಿನ ವೇದನೆ ಎಂತಹದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ

ಹಾಗೆ 'ಒಂದ್ಪಾವು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡ್ರಿ', ನನ್ನಂಗು ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನಂದು ಆಸ್ವಾದ ತಿನ್ನಬೇಕು ಇದ್ರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಡ್ರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಸಿವಿನ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ

ಹೀಗೆ ಒಡಲಾಳ ಕೃತಿಯು ದಲಿತರ ಹಸಿವು, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ನಲುಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ.

ಶಿವಯ್ಯ ತನ್ನ ಕಿರುಗಾಬರದ [illegible] ಹಿಂದೆ
ಸಿದ್ಧರನ್ನು [illegible] ತಿಳಿ +
ಮಾರಿಮ್ಮನ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರದಾನಿಗಳನ್ನು [illegible]
[illegible] ಪ್ರಸಂಗ / [illegible]

(4) ಒಡಲಾಳದ ಸಾಕವ್ವ ಶೋಷಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ - ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ ना लिखें)

ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀವಾದದ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದ್ದು ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರವರು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು 'ಆಕೆಯ ಒಡಲಿನ ಆಳದ' ಅಳಲನ್ನು ಹಸಿವು, ಹಾನಿ, ಶೋಷಣೆ, ದರಿದ್ರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಕವ್ವಳು ತನ್ನ ಕೋಳಿ ಕಳೆದು ಹೋದಾಗ 'ಬಾ.. ಬಾ.. ಕೋ.. ಕೋ...' ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ತಡಕಾಡುವುದು 'ಹತ್ತಾರು ಕೇರಿನ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಬೀದಿ ಬಿಡದೆ ಹುಡುಕುವುದು' ಕೋಳಿ ಸಿಗದಾಗ 'ನನ್ನ ಕೋಳಿ ತಿಂದವರ ಮನೆ ಮುಳುಗ್ಹೋಗ...' ಎಂದು ಹಿಡಿಶಾಪ ಹಾಕುವುದು ಅವಳ ಪಾಲನೆಯ ನೋವನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ

ಸಾಕವ್ವ 'ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣಾದರೂ ಗಂಡ್ಸ ಮೀಸೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗೇದು ಸಂಪಾದ್ಸಿದ್ದನೆ ಭೂಮಿ: ಇದ್ದು ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಜಿತ" ಎಂದು ಪಟ್ಟಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನಳಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಆಕೆಯ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ

ಸಾಕವ್ವ 'ಥೂಕ್... ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿಂದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇ ನಿಶ್ಚ ಬಾಳಿದ್ದು ತಾಪ" ಎನ್ನುವ ಮಾತು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನವಿಡಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಶೋಷಣೆಯ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಾಕವ್ವ 'ಯಮಧರ್ಮನನ್ನ ನನ್ನ ದೇವಯ್ಯನ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜೋಪಚಾರ ಮಾಡುವಂಥ ವರ ಕೊಡು.. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು ಅಂದಳು'

Scanned by CamScanner

ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕವ್ವ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಬ್ಬರಾದರೂ ಬೆಳೆದರೆ ತನ್ನ ಶೋಷಣೆ, ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ನೀಗಬಹುದು ಎಂಬ ಕನಸುಗಾತಿ ಇದ್ದಳೆ.

ಸಾಕವ್ವ 'ನನ್ನವ್ವಳೂ ದೇವ್ರುಮನೆ ಬುದ್ದೀ. ಬೂದ್ವಾಳಲ್ಲಿ... ಎಂದಾಗ, 'ಥೂ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರು ದುಸರಾ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬೂದು ಎತ್ತಿಲ" ಎನ್ನುವುದು ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಕಳು ಎಂಬ ಕರುಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ದಲಿತರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಶೋಷಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಾಕವ್ವ 'ತನ್ನ' ಪುಂಜ ಮೊನ್ನೆಜಿನ ಹುಟ್ಟುಬುದ್ದು ಇನ್ನೂ ಹಲ್ಲು ಮೂಡಿಲ್ಲ ನನ್ನಪ್ಪ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಅವಳ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕಾಳಕ್ಕನಿಗೆ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಹೊಡುವಾಗ 'ಬಂದು ಬೋಗಣಿ ತೆಗೆದು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ' ತೆಗೆದು ಹಾಕುವಂತಹ ಜಿಪುಣತನ, ಹಿಟ್ಟು, ಸೆಡವುಗಳು, ಜಗಳಗಂಟಿತನಗಳು, ದಿಟ್ಟತನಗಳ [illegible] ಮಾಡಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಸಾಕವ್ವಳು ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಶೋಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಯಳಾಗಿ ರೂಪುತಾಳಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿನ್ನದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಒಡಲಾಳದಲ್ಲಿ ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

ನಮ್ಮ ಐಎಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

(5) ಮಾಧವಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ಸ್ವರೂಪ

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ ना लिखें)

"ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ" ಎಂದು ಪುರಾಣಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೆ ವಾಸ್ತವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಡತನವನ್ನು, ಪುರುಷ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಅನುಪಮ ನಿರಂಜನರವರು 'ಯಯಾತಿ' ಕಥೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡು ಮಾಧವಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಯಯಾತಿಯು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ದಾನ ನೀಡಿದಾಗ 'ಅವಶಿಷ್ಟನದ ಮುದ್ದೆ' ಎಂದದ್ದು ಮತ್ತು ಗಾಲವನಿಗೆ ಮಾಧವಿಯು ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ದಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಪುರುಷರ ನಿರಂಕುಶತ್ವದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ

ಹರ್ಯಶ್ವನು 'ನಾನು ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ಕಾಮ ಸುಖ ಪಡೆದು ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಪಡೆದ ನಂತರ ನಿನಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವೆ' ಎನ್ನುವುದು ಪುರುಷರ ಕಾಮ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಒಂದು ವಸ್ತು ವಾಗಿದ್ದಳು

"ದಿವೋದಾಸನಿಗೆ ಗಂಡು ಮಗೂನ ಕೊಡಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ" ಎನ್ನುವುದು ಹೆಣ್ಣಿನ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸಿನ ಕರ್ತವ್ಯ 'ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವುದು ಮಾತ್ರ' ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ

(ಅಂತಹ) ಗಾಲವರು 'ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪಾ ಸಾಯಬಾರದು ನನ್ನ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ತೀರೋತನಕ ಮಾಧವಿ ಸಾಯಬಾರದು" ಎನ್ನುವುದು ಪುರುಷನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಾವು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

[Margin notes in red: ಹೇಗೆ? / ಮಾಧವಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ? / ಗಾಲವ ಬಗ್ಗೆ? / ದಿವೋದಾಸನ ಬಗ್ಗೆ?]

Scanned by CamScanner

ಮಾಧವಿ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ 'ತನನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಸುಗಳ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ'' ಅಂತಿದ ಸಂವಹನ ಮಾತಿಗೆ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಶೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಊರಿನವರು 'ಇಂದ್ರಲೋಕದ ರಂಭೆ ಊರ್ವಶಿಯರ ವಿಷಯ ಕೇಳಿಲ್ವೆ? ಆ ಸೂಳೆಯರ ರೂಪ ಯಾರಿಗಿದೆ ಹೇಳು? ಎನ್ನುವಾಗ 'ತಾನು ಸೂಳೆಯೇ!' ಎಂದು ಮಾಧವಿ ಚಿಂತಿಸಿ ರೋಷಗೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

800

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಯು 'ಎಂಟುನೂರು ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಮಾಧವಿಯನ್ನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇವಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು'' ಎನ್ನುವುದು ಆತನಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಕಾಮದ ವಸ್ತು, ಮಗು ಹೆರುವ ಯಂತ್ರವೆಂದೆ ಕಂಡಿರುವುದು ಶೋಷಣೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

ಹೀಗೆ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೂ ಅವಳು 'ಶೂದ್ರ'ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಧವಿಯು ಮೋಹ, ಕಾಮ, ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಪುರುಷ ಸಮಾಜವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಜೀವವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ

ನಮ್ಮ ಕೆಎಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

(6) ಒಡಲಾಳ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕವ್ವನ ಪಾಲನೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಒಡಲಾಳ ಕೃತಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿರುವ ವಿಮರ್ಶಕರೂ, ಕಥೆಗಾರರೂ ಆದ ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು "ಪಾಲನೆಯನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ಒಡಲಾಳ" ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಕವ್ವನ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರಭಾಗ 'ಪಾಲನೆ'ಯೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

'ಸಾಕು + ಅವ್ವ' ಸಾಕವ್ವನ ಹೆಸರೇ ಪಾಲನೆಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಳಿಗಾಗಿ ಸಾಕವ್ವ 'ಬಾ....ಬಾ...ಕೊ...ಕೊ...' ಎಂದು ಹಟ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ತಡಕಾಡುವುದು "ಹತ್ತಾರು ತಿಪ್ಪೆಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಊರು ಬಿಡದೆ ನೋಡುವುದು" ಕೋಳಿ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ "ನನ್ನ ಕೋಳಿ ತಿಂದವರ ಮನೆ ಮಂಗ್ಳಾಗ್ಲೀ..(ನನ್ನ ಮನೆದೇವ್ರು) ಸತ್ಯ ಇದ್ದುದೇ ಆದಾದ್ರೆ... ನನ್ನ ಕೋಳಿ ಮುಕ್ಕಿದವರ ಮನೆ ಮುದ್ದೆಗಲೋ" ಎಂದು ಧೂಳು ಹಾಕುವುದು ಮಣ್ಣರಚುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಅವಳ ಪಾಲನೇ ಗುಣವನೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ

"ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣಂಗಾದರೂ ಗಂಡ್ಸ ಇಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚೆ ಕಟ್ಕೊಂಡು ಗೇದು ಸಂಪಾದ್ನೆ ಮಾಡೋ ಘಾಟಿ" ಎನ್ನುವುದು ಸಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ "ನಿನ್ನ ಹಾಳೆ ಹುಡುಕ್ಕದೆ ಹುಲ್ಲಾಕ್ತಿದ್ದೇಯಲ್ಲೋ... ಹೊಟ್ಟೆಗ ತಣ್ಣೀರ್ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಕೊಂಡು ತೊಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದ್ನೆಲ್ಲೋ" ಎಂದು ಸಾಕವ್ವ ಬೈಯುತ್ತಾಳೆ.

ಸಿದ್ಧಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ "ಅದೇನತಮ್ಮ ನೀವು ಮಾತೆತ್ತಿದರ ನನ್ನಪ್ಪ ನನ್ನಪ್ಪ… ನನ್ನತ್ತಿ ನನ್ನಾತ್ತಿ ಅಂತೀರಲ್ಲ" ಎಂದಾಗ 'ಅದೇನಾನು -ಯನ್ನೂ ನನ್ನಪ್ಪ, ನನ್ನಾತ್ತಿ'' ಅಂತ ಜಗಳವಾಡುವುದು.

ಕಾಳಕ್ಕಗೆ ಕಾಳಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಕೊಡುವಾಗ ಸಾಕವ್ವ "ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಸಹನ ಕರೆದು ಅವಳ ಮಡಿಲಿಂದ ಬಂದು ಬೊಗಸೆ ತೆಗೆದು ಗುಡ್ಡಕ್ಕಾಕಿದಳು"

ಕಾಳಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾಕವ್ವಂಗೆ "ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಹೋಳಿ ಪುರಿ' ಕೊಟ್ಟಾಗ ಸಾಕವ್ವ 'ಮೂರು ಪುರಿನ ತಗದು ಅಕ್ಕವನ ಕೂಸಿಗೂ ಮಯದಾಬ್ಬು ನಾಕು ಪುರಿ ತಗದು ತನ್ನ ಬಾಂತ್ಯ ದಾಕ್ಷಿಂದ 'ಗೌರಿ ತಕ್ಕೊ… ಶ್ರೀನಿನ್ನ ಉಂಗಂಡ್ಲೇದು ಕೊಡು" ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ

ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಕವ್ವನ ಪಾಲನೆಗೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಕಥೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಜಗಳಗಂಟಿತನ, ದಿಟ್ಟತನ, ಜಿಗುಟುಗಳು, ನಿಷ್ಠು-ಸಿಡುಕು ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದ ಉದ್ದಾರ ಪಾತ್ರವಾದ ಪಾಲನೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

7. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವ.

ವಿ. ಕೃ ಗೋಕಾಕರವರು "It is the fine instant novel of local" ಎಂದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕರ್ತೃವಾದ ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ 'ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವವನ್ನು 'ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಚಿತ್ರ'ವೆಂದು ಕರೆದು, ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಘಟ್ಟದ ಬಳಿಯ ಕಗ್ಗಾಡಿನ ಜೀವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಯ ಚಿಮಕೆಯಂತು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.

ಕಾರಂತರ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು 'ಮಾನವನ ಎಟುಕು ದಾಟಿದಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಂತೆ' ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಿರಿಯೂ, ಹಳ್ಳ ಪ್ರಾ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡುವ ಚೆಲುವಿನ ಖಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಗಿವೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಟ್ಟವು 'ದೈತ್ಯರಂತೆ' ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿತ್ತು ಕಾಡು ಮರಗಳ ಮರಗಳ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯ 'ಹುಲ್ಲುಗುಬ್ಬಿ' ಯಂತೆ ನಗಣ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾತುಕಥೆಯ ಸಂದರ್ಭವೊಂದರಲ್ಲಿ 'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುಲಿಗಳ ಎದುರಾದೀತೋ...? ಎಂದ ನಿರೂಪಕರಿಗೆ 'ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏನಾದರು ಹತ್ತು ದನಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದಹಾಯಿತು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು.

"ನಿಂತಿಲ್ಲದರೆ ಮೊಲ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಹುಲಿ ಕೆಂಪು) ಹಲ ಕನ್ನಾಯಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ದನಕರುಗಳು ಬೀಳುವುದೂ ಉಂಟು" ಎಂದರು,

ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯ + ಅವರ ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ)

ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉಪದ್ರವಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ 'ಜ್ವರದ ಗಡ್ಡೆಯಂತಹ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ' ನರಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇದ್ದಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ 'ಕೋಲದಂತಹ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು', 'ಕೋಳಿ ಅಂಕ'ದಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರೀಡೆ ವಿನೋದಗಳು, ಜನ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗ 'ಕಲ್ಲುಡ'ಗೆ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ನೆರವು ಪಡೆಯುವ ನಂಬಿಕೆಯು ಆಚರಣೆಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ.

ತೋಟ ತುದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ, 'ಎತ್ತಿನ ಅಪ್ಪಯ್ಯನ ಸ್ಥಾನ' ಹೆಂಗ. ಸೊಪ್ಪಿನ ಹವ್ಯಾಸ, ನಶ್ಯ ಸೇವನೆಯ ಹವ್ಯಾಸ, ದೂರದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದವರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿ ದಣಿದಾರಕ್ಕೆಂದು ಬೆಲ್ಲ ನೀರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿವೆ.

ನಿರೂಪಕರು 'ನಾವಂತ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬಂದರೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ' ಎಂದಾಗ ತನ್ನ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ 'ಈ ಜಾಗಕ್ಕೇನಾಗಿದೆ ಇಂಥ ಹಿರಿನ ಬಲವಿರುವ ತೋಟವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗದು..... ಎಂಥಾ ಒಳ್ಳೆ ಜಾಗ! ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಅವರವರ ಊರೇ ಸ್ವರ್ಗ'' ಇದು ಅಭಿಮಾನ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂದು ತಮ್ಮ ಊರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕವು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೂ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡೆ-ನುಡಿ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮಹತ್ವ ಹೊತ್ತಿವೆ.

Scanned by CamScanner

ನಮ್ಮ ಪಿಎಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ

8\. ಮಾಧವಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ ना लिखें)

ಮಾಧವಿಯು 'ಶ್ರೀಮಂತ ಶರೀರದಿಂದ, ನಿಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ, ಪುರುಷರ ಮೋಹ ಕಾಮದಿಂದ, ಮಕ್ಕಳ ಹೆರುವ ಯಂತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಶೂದ್ರರಂತೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ಪಡುವ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನ ತಂದೆ ಯಯಾತಿಯಿಂದ 'ಅಪಶಕುನದ ಮುದ್ದೆ' ಎಂದು ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡ ಮಾಧವಿ 'ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ದುಃಖ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲ ಇದು ಹಾಳು ಬಾಳು' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ನತದೃಷ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಗಾಲವನ ದಾರುಣತೆಗೆ [illegible] 'ನಾನು ಯಜ್ಞ ಪಶು ಎಂದಷ್ಟೆ ಗೊತ್ತು ನನಗೆ' ಎನ್ನುವುದು ಅವಳ ಮುಗ್ಧ ನಾಯಕಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಗಾಲವನ ಜೊತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಾಗದೆ 'ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನು ದುಂಗಿಯಲು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೆಣ್ಣೆಯಾಗುವುದು ಪುರುಷ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದ ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ [illegible]

ಮಾಧವಿಯು 'ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ತನಗಿಲ್ಲ ತಾನು ಬರೀ ಮಾರುವ ವಸ್ತು ಅಷ್ಟೆ'' ಎಂದು ಮಾಧವಿ ಉಗುಳು ನುಂಗುವುದು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

Scanned by CamScanner

Don't write anything this margin (इस भाग में कुछ न लिखें)

ಅಕ್ಷರಗಳು ಮುದ್ದಾಗಿವೆ

"ತನಗೆ ಅರಣ್ಯದ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಮನಮೆಚ್ಚಿನವನೇ ಪ್ರೀತಿ' ಎಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ಅನ್ನುವುದು ಮತ್ತು 'ಸಾಯಲು ಅಂಜಿಕೆ, ಬದುಕಲು ಹೇಸಿಗೆ' ಎಂಬ ಸಂಕಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ [illegible] ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ

"ತನ್ನನ್ನು ಕುದುರೆ ಹಸುಗಳ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಮತ್ತು 'ಕಲ್ಲಿನ ಕಡ ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿ ಯಾಗಿಗೆ ಬೇಕು ಹಣ್ಣು'" ಎನ್ನುವಷ್ಟು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕತೆ ಮತ್ತು ~~[illegible]~~ ತಾನು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವನೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಋಷಿವರರಿಂದ 'ತಾನು ಸೂಳೆಯೆ!' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಶ್ವಮಿತ್ರರಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದಿರುವಂತಹ ವೇದನೆ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ

~~(ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧವಿಯು)~~ ಸ್ವಯಂವರದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧವಿ 'ಥೂ! ಗಂಡಸು ಜಾತಿಯೇ' ಎಂದು ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಉತ್ತರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಕೈಗೊಂಡು ವನವೇ ನನ್ನ ವರ! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ

ಹೀಗೆ ಮಾಧವಿಯದು ಅಸಹಾಯಕ, ನತದೃಷ್ಟತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಹೀನತೆ, ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಶೋಷಿತಳಾಗಿ ಬಂದಂತ ವೇದನೆ ತಪ್ತಳಾಗಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಅವಳ ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟಗಳು

→ ಉತ್ತರಗಳು ನಿಖರ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ

→ ಪೀಠಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಸಂಹಾರ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ

Scanned by CamScanner

Best of luck
[illegible signature]

Scanned by CamScanner